

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்களைச் சகோதரர்களாக, அதாவது ஆத்மாக்களாகக் கருதி, ஒருவர் மீது ஒருவர் ஆன்மீக அன்பைக் கொண்டிருங்கள். நீங்கள் சதோபிரதான் ஆக விரும்பினால், எவரிலும் குற்றம் காணாதீர்கள்.

கேள்வி: எதன் அடிப்படையில் நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து பல மில்லியன் மடங்கு ஆஸ்திகளைப் பெற முடியும்?

பதில்: தந்தையிடமிருந்து பல மில்லியன் மடங்கு ஆஸ்தியைப் பெறுவதற்கு, நினைவு யாத்திரையில் நிலைத்திருங்கள். தந்தையைத் தவிர ஏனைய அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள். உங்கள் நேரத்தை ‘இவர் இவ்வாறானவர், அவர் அதைச் செய்கின்றார்’ போன்ற விடயங்களையிட்டு வீணாக்காதீர்கள். இலக்கு மிகவும் உயர்ந்தது என்பதால், எப்பொழுதும் சதோபிரதான் ஆகவேண்டும் என்ற இலட்சியத்தைக் கொண்டிருங்கள். தொடர்ந்தும் அன்போடு தந்தையைப் பற்றிக் கொண்டிருங்கள். குட்சம நிலையில் தொடர்ந்து உங்களைப் பரிசித்துப் பார்த்தால், உங்களால் முழுமையான உங்கள் ஆஸ்தியை பெற முடியும்.

ஓம் சாந்தி. எல்லையற்ற தந்தை, மீண்டும் ஒருமுறை உங்களைச் சதோபிரதான் ஆக்குகின்றார் என்பது இப்போது இங்கு அமர்ந்திருக்கும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். உங்களை சகோதரர்களாக அதாவது ஆத்மாக்கள் என்று கருதுங்கள் என்பதே அவர் உங்களுக்குக் கூறுகின்ற பிரதாக வழிமுறையாகும். ஒருவருக்கொருவர் அதிகளவு ஆன்மீக அன்பைக் கொண்டிருக்கக் கொடுக்கப்படுகின்ற முக்கிய கற்பித்தலாகும். நீங்கள் ஆன்மீக அன்பைக் கொண்டிருந்தீர்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவ்வாறில்லை. அசரிரி உலகில் அன்பு என்ற கேள்வி எழுமாட்டாது. ஆகவே எல்லையற்ற தந்தை வந்து, கற்பித்தலைத் தருகிறார்: குழந்தைகளே, ‘இன்று, நாளை’ என்று கூறும்போது நேரம் கடந்து விடுகிறது. நாட்கள், மாதங்கள், வருடங்களும் கடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நீங்கள், இலக்ஷ்மி, நாராயணன் போன்று இருந்தீர்கள் என்று தந்தை உங்களுக்குக் கூறியுள்ளார். உங்களை அவ்வாறு ஆக்கியவர் யார்? தந்தையாவார். எவ்வாறு நீங்கள் கீழே இறங்கி வந்தீர்கள் என்பதையும், தந்தை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். நீங்கள் நாளடைவில், மேலேயிருந்து, கீழே இறங்கி வருவதற்கு, அதிக காலம் எடுத்தது. அந்த நாள் கடந்துவிட்டது. அந்த மாதம் கடந்துவிட்டது. அந்த வருடம் கடந்துவிட்டது. அந்தக் காலமும் கடந்துவிட்டது. ஆரூப்ததில் நீங்கள் சதோபிரதானாக இருந்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் மீது ஒருவர் அதிகளவு அன்பைக் கொண்டிருந்தீர்கள். சகோதரர்களாகிய நீங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் அதிகளவு அன்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற கற்பித்தலைத் தந்தை சகோதரர்களாகிய உங்கள் அனைவருக்கும் கொடுத்துள்ளார். நான் உங்களை அதிகளவு அன்புடன் கவனித்து வருகிறேன். நான் உங்களைத் தமோப்பிரதானிலிருந்து, சதோப்பிரதான் ஆக்குகிறேன். உங்களுடைய நோக்கமும், குறிக்கோணும் சதோப்பிரதான் ஆகுவதாகும். நீங்கள் எவ்வளவுக்கு அதிகமாக சதோப்பிரதான் ஆகுகின்றீர்களோ, அந்தளவுக்கு அதிகமான சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்வீர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் சதோப்பிரதானாக இருந்தீர்கள். சகோதரர்களாகிய நீங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் அதிகளவு அன்புடன் வாழ்ந்து வந்தீர்கள். நீங்கள் தேவர்களாக, ஒருவருடன் ஒருவர் மிகவும் அன்பாக இருந்தீர்கள் என்பதை இப்போது தந்தையிடமிருந்து தெரிந்து கொள்கிறீர்கள். இந்தத் தேவர்களுக்கும், அவர்களின் சுவர்க்கத்திற்கும் அதிகளவு புகழ் உள்ளது. நீங்களும் சுவர்க்கவாசிகளாக இருந்தீர்கள். பின்னர், ‘இன்றும், நாளையும்’ என்று கூறிக்கொண்டு, தொடர்ந்து நீங்கள் முதல் நாளிலிருந்து, இன்று வரை கீழிறங்கியுள்ளீர்கள். 5000 வருடங்களுள், இன்னும் சில வருடங்களே எஞ்சியுள்ளன. ஆரம்பத்திலிருந்து எவ்வாறு நீங்கள் உங்கள் பாகங்களை நடித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்பது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. இப்போது சரீர உணர்வு காரணமாக, ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு கொண்டிருப்பதில்லை. நீங்கள் தொடர்ந்து ஒவ்வொருவரினதும் குறைகளையே பார்க்கிறீர்கள். இன்னார் இன்னார் இவ்வாறு உள்ளார். நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருந்தபோது, ஒருபோதும் மற்றவர்களில் குற்றம் காணவில்லை. நீங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் அதிகளவு அன்பைக் கொண்டிருந்தீர்கள். இப்போது மீண்டும் நீங்கள் அதே எல்திதியைக் கிரகிக்க வேண்டும். இங்கு நீங்கள் ஒருவரையொருவர் அந்தப் பார்வையுடன் பார்க்கிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் உங்களுக்கிடையே சண்டை, சச்சரவு செய்ய ஆரம்பிக்கிறீர்கள். இதைனை எவ்வாறு முடிவுக்குக் கொண்டு வரலாம்? தந்தையும் விளங்கப்படுத்துகிறார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் சதோப்பிரதானாக, பூஜிக்கத் தகுதி வாய்ந்த தேவர்களாக இருந்தீர்கள். பின்னர் நாளடைவில் கீழிறங்கும்போது, நீங்கள் தமோப்பிரதான் ஆகின்றீர்கள். நீங்கள் மிகவும் இனிமையானவர்களாக இருந்தீர்கள். இப்போது நீங்கள் மீண்டும் இனிமையானவர்கள் போன்று ஆகவேண்டும். நீங்கள் சந்தோஷத்தை அருள்பவர்களாக இருந்தீர்கள். இப்போது நீங்கள் துன்பத்தைக் கொடுப்பவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். இராவணனின் இராச்சியத்தில் நீங்கள் காம வாளைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்து, ஒருவருக்கொருவர் துன்பத்தை விளைவிக்கிறீர்கள். நீங்கள் சதோப்பிரதானாக இருந்தபோது, காம வாளைப் பயன்படுத்தவில்லை. இந்த விகாரங்கள் ஜந்துமே உங்கள் எதிரிகள். இது விகார உலகமாகும். இராம இராச்சியம் என்றால் என்ன என்பதையும், இராவண இராச்சியம் என்றால் என்ன என்பதையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். ‘இன்றும் நாளையும்’ என்று கூறும்போது சத்திய, திரோதா, துவாபர யுகங்கள் முடிவுக்கு வருகின்றன. கலியுகமும் இப்போது முடிவுக்கு வரவுள்ளது. நீங்கள் சதோப்பிரதானிலிருந்து, தமோப்பிரதான் ஆகியுள்ளீர்கள். உங்களது ஆன்மீக சந்தோஷம் மறைந்து, உங்கள் ஆயுட்காலமும் குறைந்துவிட்டது. இப்போது நான் வந்திருக்கிறேன். ஆகவே நான் நிச்சயம்

உங்களை மீண்டும் சதோப்பிரதான் ஆக்குவேன். நீங்கள்தான் கூவியழைத்தீர்கள்: ஒ தூய்மையாக்குபவரே வாருங்கள்! தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: ஓவ்வொரு 5000 வருடத்திலும், சங்கம யுகத்தில் நான் வருகிறேன். இப்பொழுது உங்களை ஒரு ஆத்மாவாகக் கருதி, தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் என்னை எவ்வளவுக்கு அதிகமாக நினைவு செய்கின்றீர்களோ, அந்தளவுக்கு அதிகமாகத், தொடர்ந்து உங்கள் குறைபாடுகள் நீக்கப்படும். நீங்கள் சதோப்பிரதானாக இருந்தபோது, உங்களில் குறைபாடுகள் இருக்கவில்லை. நீங்கள் உங்களைத் தேவர்கள் என்று அழைத்தீர்கள். இப்போது அந்தக் குறைபாடுகளை எவ்வாறு நீக்கலாம்? ஆத்மாவே அமைதி இழந்தவராக ஆகுகிறார். ஏன், நீங்கள் அமைதி இல்லாதவர்களாக ஆகின்றீர்கள் என்பதை, இப்போது நீங்கள் பரிசுத்துப் பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் உங்களைச் சகோதரர்களாகக் கருதியபோது, நீங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் அதிகளவு அன்பைக் கொண்டிருந்தீர்கள். அதே தந்தை இப்போது வந்திருக்கிறார். அவர் கூறுகிறார்: உங்களை ஆத்மாக்களாக, சகோதரர்களாகக் கருதுங்கள். ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பைக் கொண்டிருங்கள். சர்வ உணர்வுடையவர்களாக ஆகி, நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் பிழை கண்டுபிடிக்கிறீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கு நீங்கள், உங்களுக்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள். அத்தகைய ஓர் ஆஸ்திரையத் தருவதன் மூலம், தந்தை உங்களை முழுமையானவர்கள் ஆக்கியினார் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். தந்தை இப்போது வந்துள்ளார். ஆகவே ஏன் நாங்கள் அவரின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றி, மீண்டும் ஒருமுறை எங்கள் முழுமையான ஆஸ்திரையப் பெறக்கூடாது? நாங்கள் தேவர்களாக இருந்து, பின்னர் 84 பிறவிகளை எடுத்தோம். இனிமையான குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சிறிதும் அசைக்க முடியாதவர்களாக இருந்தீர்கள். உங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. அத்துடன் நீங்கள் எவரையும் இழிவுபடுத்துவில்லை. இப்பொழுது ஏதாவதொரு பலவீனம் அல்லது வேறொன்றுள்ளது. ஆகவே அது நீக்கப்படவேண்டும். நாங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள். நீங்கள் ஒரேயொரு தந்தையை மாத்திரமே நினைவு செய்யவேண்டும். சதோப்பிரதான் ஆகவேண்டும் என்ற அக்கறை மாத்திரமே, இருக்கவேண்டும். இன்னார், இன்னார் இவ்வாறு இருக்கிறார், இன்னார், இதனைச் செய்தார் - அவ்வாறானவை அனைத்தையும் இப்போது மறந்துவிடுங்கள். தந்தை கூறுகிறார்: அவ்வாறான விவசாயங்களை ஒரு பக்கத்தே போட்டுவிட்டு, உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதுங்கள். இப்போது சதோப்பிரதான் ஆகுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். சர்வ உணர்வுடையவர்களாக ஆகுவதாலேயே, நீங்கள் மற்றவர்களிலுள்ள குறைகளைப் பார்க்கிறீர்கள். உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதி, தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். ஒருவரையொருவர் சகோதரர்களாகப் பாருங்கள். நீங்கள் நல்ல குணங்களை மாத்திரமே பார்ப்பார்கள். மற்றவர்கள் நல்ல குணங்களை உடையவர்களாக ஆகுவதற்குத் தாண்டும் முயற்சியைச் செய்யுங்கள். எவராவது ஏதாவது தவறு செய்தால், அந்பார் தமோ அல்லது ரஜோப்பிரதான் என்பது புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே அவரது நடத்தை நிச்சயமாக அவ்வாறே இருக்கும். தந்தையிடமே அதிகளவு சிறந்த குணங்கள் உள்ளன. ஆகவே, தந்தையிடமிருந்து அனைத்து சிறந்த குணங்களையும் கிரகித்துக்கொண்டு, ஏனைய அனைத்தையும் தழந்துவிடுங்கள். குறைகளைத் தழந்து, நல்ல குணங்களைக் கிரகியுங்கள். தந்தை உங்களை மிகவும் நல்ல குணங்களையுடையவர்களாக ஆக்குகிறார். அவர் கூறுகிறார்: குழந்தைகளாகிய நீங்களும் என்னைப் போன்று நல்ல குணங்களையுடையவர்களாக ஆகவேண்டும். தந்தை சந்தோஷத்தை அருள்பவராவார். நாங்களும் சந்தோஷத்தை அருள்பவர்களாக ஆகவேண்டும். நீங்கள் சதோப்பிரதான் ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மாத்திரம் கொண்டிருக்கவேண்டும். வேறு எதனையும் செவிமடுக்காதீர்கள், அல்லது எவரையும் இழிவுபடுத்தாதீர்கள். ஓவ்வொருவரிலும் ஏதாவதொரு பலவீனமுள்ளது. அத்தகைய குறைபாடுகள் இருப்பதால் நீங்கள் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவாறு உள்ளன. மற்றவர்கள், அவரில் குறைபாடு உள்ளதென்பதைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால், அவரோ, தான் மிகவும் நல்லவர் என்று எண்ணுகிறார். எவ்வாறாயினும், ஏதாவதொரு சந்தர்ப்பத்தில், அவரிலிருந்து தவறான வார்த்தைகள் வெளிவருகின்றன. சதோப்பிரதான் ஸ்திதியில் இருக்கும்பொழுது, அவ்வாறானவை நிகழாது. இங்கு, உங்களில் குறைபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் அதனைப் புரிந்துகொள்ளதால், நீங்கள் உங்களை சாமர்த்தியமானவர்களாகக் கருதுகிறீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நானே அனைவரிலும் சாமர்த்தியமானவர்களாக, அனைவரிலும் இனிமையானவர்களாக, ஆக்குவதற்காக வந்திருக்கிறேன். உங்களுடைய குறைபாடுகள் போன்றவற்றைத் தழந்துவிடுங்கள். உங்களுடைய நாடியை, நீங்களே பிடித்துப் பாருங்கள்: எந்தளவுக்கு நான் மிகவும் இனிமையான, ஆண்மீகத் தந்தையை அன்புடன் நினைவு செய்கிறேன்? இவ்விடயங்களை நீங்கள் எந்தளவுக்கு விளங்கிக்கொள்கிறீர்கள்? எந்தளவுக்கு நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறீர்கள்? சர்வ உணர்வுடையவர்கள் ஆகுவதால், எவ்வித நன்மையுமில்லை. உலகம் இப்போது தமோப்பிரதானாக உள்ளது என்பதை விளங்கப்படுத்துவதே பிரதானமாகும். அது சதோப்பிரதானாக இருந்தபோது, அது தேவர்களின் இராச்சியமாக இருந்தது. இப்பொழுது நீங்கள் 84 பிறவிகளை எடுத்து, தமோப்பிரதான் ஆகியுள்ளீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் மீண்டும் ஒருதடவை சதோப்பிரதான் ஆகவேண்டும். பாரத தேசத்து மக்களே தமோப்பிரதானாகி, மீண்டும் அவர்களே சதோப்பிரதான் ஆகுவர்கள். வேறு எவரையும் சதோப்பிரதான் என்று அழைக்கமுடியாது. சத்திய யுகத்தில் வேறு எந்தத் தர்மமும் இல்லை. தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் எண்ணற்ற தடவைகள் தமோப்பிரதானிலிருந்து, சதோப்பிரதான் ஆகியுள்ளீர்கள். இப்போது நீங்கள் மீண்டும் அவ்வாறு ஆகவேண்டும். ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றி, என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த ஒரு எண்ணத்தையே நீங்கள் கொண்டிருக்கவேண்டும். உங்களது தலையில் அதிகளவு பாவச்சமையுள்ளது. தந்தை இப்போது உங்களை எழுப்பியுள்ளார். பக்தர்கள் தேவர்களுக்கு முன்னால் சென்று, 'நாங்கள் விகாரமுள்ளவர்கள்'

என்று கூறுகிறார்கள். ஏனெனில், தேவர்களிடம் தூய்மை என்ற கவர்ச்சி உள்ளது. இதனாலேயே மக்கள் அவர்கள் முன்னால் சென்று, இதனைக் கூறுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றவுடன், இதனை மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் தேவர்களுக்கு முன்னால் சென்றதும், தங்களில் ஒரு விருப்பமின்மையை உணர்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பியவுடன், அந்த விருப்பமின்மையை மறந்துவிடுகிறார்கள். தங்களை அவ்வாறு ஆக்கியவர் யார் என்பதை அவர்கள் நினைத்துக்கூடப் பார்ப்பதில்லை. தந்தை இப்போது கூறுகிறார்: நீங்கள் ஒரு தேவராக விரும்பினால், கட்டாயம் நீங்கள் கற்கவேண்டும். நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றவேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: அனைத்திற்கும் முதலில் நீங்கள் உங்களை சதோப்பிரதான் ஆக்கவேண்டும். ஆகவே சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். வீண்பேச்சுப் பேசாதீர்கள். நீங்கள் இவ்வாறு ஆகவேண்டும் என்று ஒரு என்னைத்தை மாத்திரம் கொண்டிருங்கள். தந்தை கூறுகிறார்: ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நீங்களே. பின்னர் நீங்கள் எங்கு சென்றீர்கள்? இந்த ஒருவரின் 84 பிறவிகளின் கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்போது நாங்கள் இவ்வாறு ஆகவேண்டும். நாங்கள் திவ்ய குணங்களைக் கிரகிக்க வேண்டும். ஒருவரையாருவர் சகோதரர்களாகக் கருதித், தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து, உங்கள் ஆஸ்திரையைப் பெறவேண்டும். மக்கள் தொடர்ந்து கடவுளைப் புகழிந்தும், அவதாறு செய்தும் இருக்கிறார்கள் என்பது உங்களது புத்தியில் பதியவேண்டும். உண்மையில் புகழ்ச்சியில்லை. இகழ்ச்சி மாத்திரமே. ஒரு பக்கத்தில் அவர்கள் அவரைப் புகழ்கிறார்கள். மறுபாக்கத்தில், அவர்களுக்கு அவரைத் தெரியாததால், இகழ்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் அவர்கள் தந்தையைப் புகழ்கிறார்கள். மறு பக்கத்தில் அவர்கள் அவரைச் சர்வவியாபி என்று கூறுகிறார்கள். கடவுள் கற்களிலும், கூழாங்கற்களிலும் இருக்கிறார் என்று கூறுவதால், அவர்கள் கடவுளிலிருந்து விலகிச்சென்றுவிட்டார்கள். விநாசத்தின் போது, எவரெவரின் புத்தி கடவுளிலிருந்து விலகிச் சென்றதோ, அவர்கள் அழிவை நோக்கி எடுத்துச் செல்லப்படுவார்கள். கடவுளில் அன்பைக் கொண்டிருந்த புத்திகளும், கடவுளின் முன்னே நேரடியாக உள்ளவர்களும் வெற்றியடைவார்கள். முடிந்தளவுக்குத் தந்தையை நினைவு செய்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். முன்னர் நீங்கள் அவரை நினைவு செய்தீர்கள். ஆனால் நீங்கள் பலரை நினைவு செய்ததால், நினைவு கலப்படமாக இருந்தது. தந்தை இப்போது கூறுகிறார்: கலப்படமற்ற நினைவில் இருங்கள். என்னை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் எண்ணற்ற விம்பங்கள் உள்ளன. அவற்றையும் நீங்கள் நினைவு செய்கிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் மீண்டும் சதோப்பிரதான் ஆகவேண்டும். பக்தி மார்க்கம் அங்கு இருக்கமாட்டாது என்பதால், அங்கு நீங்கள் நினைவு செய்யவேண்டிய தேவையில்லை. தந்தை கூறுகிறார்: எவ்வாறு நீங்கள் சதோப்பிரதான் ஆகலாம் என்ற எண்ணத்தை மாத்திரம் கொண்டிருங்கள். எவ்வாறு உலகச் சக்கரம் சூல்கிறது என்ற ஞானத்தை இப்போது நீங்கள் பெற்றுள்ளீர்கள். இது மிகவும் இலகுவானது. நல்லது, இதனை உங்களில் எவரும் விளங்கப்படுத்த முடியாவிட்டாலும், எவ்வாறு நீங்கள் சதோப்பிரதானிலிருந்து, தமோப்பிரதான் ஆகின்றீர்கள் என்பதையும், இப்போது நீங்கள் நிச்சயம் மீண்டும் சதோப்பிரதான் ஆகவேண்டும் என்பதையாவது உங்கள் புத்தி புரிந்துகொள்ளலாம். ஒருவரால் பேச முடியாவிட்டால், அது அவரின் பாக்கியமும், நிச்சயிக்கப்பட்டதுமாகும். தந்தை உங்களுக்கு மிகவும் இலகுவானதூரு வழியைக் காட்டியுள்ளார். பட்ஜை (badge) உபயோகித்து விளங்கப்படுத்துவது மிகவும் இலகுவானது: இது எல்லையற்ற தந்தையைப் பிரதிநிதிப்படுத்துகிறது. அவரிடமிருந்தே நாங்கள் எங்கள் ஆஸ்திரையைப் பெறுகிறோம். தந்தை நிச்சயம் கவர்க்கத்தை உருவாக்குவார். அவர் அதனை நிச்சயமாக இங்கேயே உருவாக்குவார். சிவனின் பிறப்பு என்பது கவர்க்கத்தின் பிறப்பாகும். தேவர்கள் கவர்க்கத்தில் இருப்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் எப்படி அவ்வாறு ஆகினார்கள்? மிகவும் மங்களகரமான சங்கம யுகத்தில் கற்றதனால் அவர்கள் தேவர்கள் ஆகினார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது புரிந்துகொண்டார்கள். ஆகவே நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தவேண்டும். இதுவே உங்களுடைய இலகு ஞானம், இலகு யோகம், இலகு ஆஸ்திரை ஆகும். எவ்வாறாயினும் இங்குள்ளவர்களில் சிலர் சதங்கள் (cents) பெறுமதியான ஆஸ்திரையைப் பெறுவார்கள். ஏனையோர் பல மில்லியன்கள் பெறுமதியான ஆஸ்திரையைப் பெறுவார்கள். நீங்கள் எவ்வளவுக்குக் கற்கின்றீர்கள் என்பதிலேயே அனைத்தும் தங்கியுள்ளது. நினைவு யாத்திரையில் இருந்துகொண்டு, ஏனைய அனைத்தையும் மறந்துவிடுங்கள். இன்னார் இன்னார் இவ்வாறு உள்ளார் - இதில் உங்கள் நேரத்தை வீணாக்காதீர்கள். சென்று அடையவேண்டிய இடம் மிகவும் உயர்ந்தது. நீங்கள் சதோப்பிரதான் ஆகுவதில், மாயை தடைகளை ஏற்படுத்துகிறாள். இந்தக் கல்வியைக் கற்பதில் எந்தத் தடைகளும் இல்லை. பாபா கூறுகிறார்: உங்களிடம் எவ்வளவு அன்புள்ளது என்று சோதித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் தந்தையைப் பற்றிக்கொண்டு இருக்கின்ற அளவுக்கு உங்கள் அன்பு இருக்கவேண்டும். தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். உங்களுக்குக் கற்பிப்பது, இந்த ஒருவரின் ஆத்மா அல்ல அவரும் கற்கின்றார். ‘பாபா, நீங்கள் எங்களை விவேகமானவர்கள் ஆக்குகிறீர்கள்! நீங்களே அதி மேலானவர். இந்த மனித உலகில், நீங்களே என்னை அதி மேன்மையானவர் ஆக்குபவர்’. இவ்வாறு நீங்கள் அகத்தே பாபாவைப் புகழவேண்டும். “பாபா, நீங்கள் அவ்வாறான அற்புதங்களைச் செய்கிறீர்கள்!”. தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, வந்து மீண்டும் ஒருமுறை உங்கள் இராச்சியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். சதா சந்தோஷத்துடன், என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் உங்களைக் கேட்கவேண்டும்: நான் எந்த அளவுக்கு பாபாவை நினைக்கிறேன்? கூறப்படுகிறது: சந்தோஷம் போன்ற போஷாக்கு வேறு எதுவுமில்லை. தந்தையைக் கண்டுபிடித்த சந்தோஷம் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், குழந்தைகள், அந்தச் சந்தோஷத்தை அகத்தே கொண்டிருக்க முடியாதுள்ளார்கள். அல்லாவிட்டால், அதிகளு சந்தோஷம் இருக்கவேண்டுமென்று

உள்ளணர்வு கூறும். இந்தக் கல்வியின் மூலம் நாங்கள் அரசர்கள் ஆகுவோம். நாங்கள் எல்லையற்ற தந்தையின் குழந்தைகள். பரம தந்தை எங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். பாபா கருணை நிறைந்தவர்! அவர் எவ்வாறு இங்கு அமர்ந்திருந்து, குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் புதிய விடயங்களை விளங்கப்படுத்துகிறார் என்று பாருங்கள். வேறு எவரது புத்தியிலும் இல்லாத பல புதிய விடயங்கள் இப்போது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு, உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே கூறுகிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஆத்ம உணர்வு ஸ்திதியைக் கிரகித்து, சந்தோஷத்தை அருள்பவர் ஆகுங்கள். எவரிலும் பிழை கண்டுபிடிக்காதீர்கள். ஒருவரோடாருவர், மிகுந்த அன்புடன் வாழுங்கள். அபிப்பிராய பேதங்கள் எதனையும் கொண்டிருக்காதீர்கள்.
2. தந்தை ஒருவரிடமிருந்து, நல்ல குணங்களைக் கிரகித்து, ஏனையவை அனைத்தையும் துறந்துவிடுங்கள், சதோப்பிரதான் ஆகுவது என்ற எண்ணத்தை மாத்திரம் கொண்டிருங்கள். எவரது அவதாறையும் செவிமடுக்காதீர்கள். நீங்களும் எவரையும் அவதாறு செய்யாதீர்கள். உங்களை மிகவும் திறமைசாலி என்று கருதாதீர்கள்.

ஆசீர்வாதம்: சதா யோகியாகவும் இலகு யோகியாகவும் இருந்து, ‘நான்’ என்ற உணர்வை ‘பாபா’ விற்குள் அமிழ்த்துவீர்களாக.

தந்தை மீது ஒவ்வொரு மூச்சிலும் அன்பு கொண்டிருக்கின்றவர்கள் தமது ஒவ்வொரு மூச்சிலும் ‘பாபா, பாபா’ கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் யோகம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டியதில்லை. ‘நான்’ என்ற வார்த்தை அவர்களின் உதடுகளில் என்றுமே வெளிப்படாதிருப்பதே அதன் அத்தாச்சியாகும். ‘பாபா, பாபா’ மாத்திரமே அவர்களின் உதடுகளில் வெளிப்படுகின்றது. ‘நான்’ என்ற உணர்வு ‘பாபா’ விற்குள் அமிழ்ந்துவிடுகின்றது. பாபா முதுகெலும்பாவார். பாபா அனைத்தையும் தூண்டுகின்றார். பாபா எப்பொழுதும் என்னுடனேயே இருக்கின்றார். நான் உங்களுடனேயே இருக்கின்றேன். நான் உங்களுடனேயே உண்டு, நடந்து, உலாவித்திரிகின்றேன். இந்த விழிப்புணர்வு உங்களுக்குள் வெளிப்படுமாயின், நீங்கள் ஓர் இலகு யோகி எனப்படுகின்றீர்கள்.

சுலோகம்: ‘நான்’ என்று கூறுவதாயின், ‘நான்’ என்றால் பூனையான மாயையை வரவழைப்பதாகும்.

*****ஓம் சாந்தி*****